

Către: Senatului României

Subiect:

Critici și solicitare de respingere pentru propunerea legislativă:

B2/2026¹

Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr.504/2002

[AUR-100 %]

Stimați Senatori,

Propunerea legislativă încalcă principiul calității legii consacrat de Constituția României prin impunerea unor **norme insuficient clare și previzibile**.

În situația actuală, proiectul trebuie respins în forma în care a fost pus în dezbateră publică. Motivele sunt următoarele:

- (i) deficit de calitate a legii (necesitatea clarificării pragului de 70%, a modalității de calcul, a mecanismelor de actualizare și a competențelor de notificare),
- (ii) risc real de neconformitate cu dreptul Uniunii (controlul Comisiei în materie de proporționalitate, cerințe de motivare și procedură),
- (iii) posibilitate crescută de litigii costisitoare și de captură reglementară de către actori economici,
- (iv) lipsa unor mecanisme procedurale eficiente de echilibrare între interesul public și piața drepturilor (licitații, obligații de publicare a motivării, criterii tehnice și statistice),
- (v) expunere la riscuri constituționale privind calitatea legii și protecția drepturilor economice.

Acceptarea propunerii fără corectări substanțiale ar conduce la riscuri juridice și economice semnificative pentru cetățeni și pentru stat.

Transpunerea în forma propusă a două decizii structurale - stabilirea listei evenimentelor de importanță majoră și fixarea pragului „parte importantă a publicului” la 70% din populația recenzată - în mod direct în lege, cu consecința abrogării actului administrativ (HG nr. 47/2003), generează multiple probleme.

Problema 1:

Legea stabilește un prag procentual fix la 70% fără a preciza modul de determinare, perioada de referință, metodologia statistică sau mecanismul de actualizare.

Această soluție contravine cerinței de previzibilitate a normei: destinatarul trebuie să poată anticipa comportamentele sau efectele reglementării și autoritățile să dispună de un cadru clar de aplicare.

CCR a reținut constant că legea trebuie să fie precisă și previzibilă, iar absența unor criterii clare de aplicare poate conduce la anularea unor dispoziții din motive de neclaritate sau la constatări de neconstituționalitate (motive de natură a încălca art. 1 alin. (5)² și art. 53³ din Constituție).

¹ Inițiatori: Constantinescu Rodica; Geamănu Ștefan; Iacob Constantin-Ciprian; Lavric Sorin; Parasca Teofil; Păucean-Fernandes Luminița; Petre George-Cezar; Roman Marius-Valentin; Sandu Mircea-Ionuț; Spau Dumitru; Ștefănescu Daniela; Vasile Marian; Avrămescu Ștefăniță-Alin; Biro Daniel-Răzvan; Bordian Alexandru; Butură Cristina-Irina; Ciornei Daniel-Cătălin; Coleșa Ilie-Alin; Coredea Cosmin-Ioan; Dascălu Cristina-Emanuela; Doboș Elena; Enache Diana; Enache Mihai-Adrian; Florea Gabriel-Florinel; Gurlui Silviu-Octavian; Gușă Andrei-Cosmin; Iagăr Monica; Iosub Cosmin-Teodor; Lovin Ramona; Mitrea Dumitrina; Muncaciu Sorin-Titus; Negoescu Mihai-Bogdan; Paraschiv Ciprian-Constantin; Pascariu Mihai-Cosmin; Păunescu Silviu-Titus; Popescu Antonio-Gabi; Priescu Ionelia-Florența; Pușcașu Petre; Pușcașu Lucian-Florin; Radu Fabian-Cristian; Șerban Gianina; Simion George-Nicolae; Tanasă Dan; Tilea Dumitru; Vadim-Tudor Lidia; Velcescu Florin-Bogdan; Vulpoi Dorel

² CCR - DECIZIA Nr.139 din 13 martie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar

³ CCR - DECIZIA nr.64 din 23 ianuarie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii

Problema 2:

Modificarea confuză a regimului de competențe și de notificare creează riscul unei erori procedurale grave față de dreptul Uniunii.

Directiva europeană a serviciilor mass-media audiovizuale (cea care reglementează coordonarea în materie și obligațiile de notificare) cere ca statul membru să notifice Comisiei lista și modificările.

Curtea de Justiție a subliniat că statul are competența și responsabilitatea de a garanta o procedură clară, transparentă și motivată și că măsurile naționale pot să fie supuse controlului Comisiei pentru legalitatea, claritatea și proporționalitatea lor.

Propunerea pare să transfere către CNA operațiunea de „comunicare” către Comisie, fără a lămuri dacă notificarea formală rămâne a Guvernului/statului.

Această neclaritate procedurală ridică riscul neîndeplinirii obligațiilor de drept UE și al unor sancțiuni sau contestații în fața Comisiei sau a instanțelor europene.

Problema 3:

Enumerarea expresă, în textul unei legi, a unor competiții și meciuri (de ex.: „meciurile echipelor naționale de handbal feminin și masculin la Campionatul european”) transformă o listă care trebuie să rămână dinamică în instrument legislativ rigid.

Prin abrogarea HG nr. 47/2003 și trecerea listei la nivel legislativ, se scapă din vedere necesitatea unei ajustări rapide în funcție de evoluția interesului public, de apariția unor noi competiții sau de schimbarea naturii interesului social: o asemenea rigiditate contravine principiului eficienței reglementării și poate reduce capacitatea statului de a reacționa la evoluții tehnologice și sociale.

Jurisprudența constituțională sancționează soluțiile legislative care transferă în mod inadecvat către lege aspecte care, prin natura lor, sunt menite a fi flexibil reglementate sau detaliate administrativ.

Problema 4:

Propunerea nu clarifică mecanismele prin care se asigură echilibrul între interesul public și piața drepturilor de difuzare.

Curtea de Justiție a reținut că desemnarea ca eveniment de importanță majoră implică restrângeri ale libertății de prestare a serviciilor, ale liberei concurențe și ale dreptului de proprietate, dar le acceptă doar dacă restricțiile sunt justificate printr-un obiectiv legitim și sunt proporționale (controlul Comisiei urmărește tocmai asigurarea proporționalității).

Propunerea nu instituie mecanisme clare de garantare a proporționalității (de ex. proceduri de licitație, criterii obiective de către care se măsoară «proporția semnificativă» a publicului, reguli privind acoperirea parțială vs. integrală, posibilități compensatorii etc.), ceea ce lasă loc unor interpretări arbitrare și unor litigii care pot bloca piața.

Problema 5:

Formula „difuzarea, de regulă, în direct, cu posibilitatea difuzării decalate” rămâne vagă: expresia „de regulă” și sintagma „în condiții obiective” nu sunt însoțite de norme de tehnică legislativă (criterii, termene, autorități responsabile, sancțiuni) și încalcă standardele de claritate cerute de art. 1 alin. (5) din Constituție și de jurisprudența Curții Constituționale.

Problema 6:

Definirea „parții importante a publicului” printr-un procent fix (70%) este neîntemeiată din perspectiva dreptului european și a practicii naționale: Directiva vorbește despre „parte semnificativă / importantă a publicului” fără a fixa un prag numeric.

Instituirea unui prag fix național poate fi considerată arbitrară, disproporționată sau nereprezentativă pentru anumite tipuri de evenimente ori zone (ex.: publicul pentru handbal sau pentru sporturi de nișă).

Strategia legislativă potrivit căreia se adoptă un procent fix în lege ridică serioase probleme de conformitate cu principiile proporționalității și nediscriminării recunoscute la nivelul UE (controlul Comisiei poate fi invocat pe aceste premise).

Problema 7:

Proiectul nu evaluează riscul fiscal și economic al intervenției: obligativitatea difuzării gratuite poate determina diminuarea valorii exclusivităților și, implicit, scăderea veniturilor organizatorilor/transferatorilor de drepturi (fедераții, ligile sportive), cu efecte asupra investițiilor în sport.

Dimpotrivă, menținerea exclusivității fără contramăsuri înseamnă limitarea accesului publicului.

O analiză economică și un mecanism de compensare (dacă este cazul) ar fi necesare pentru a îndeplini cerința de motivare a intervenției normative, cerință reținută de jurisprudența constituțională.

Concluzie intermediară:

Proiectul, în forma supusă dezbaterii, este vulnerabil sub aspecte constituționale, de tehnică legislativă, de conformitate cu dreptul Uniunii și de proporționalitate în raport cu drepturile economice (drept de proprietate asupra drepturilor de difuzare).

Observațiile de mai sus constituie cerințe minime care trebuie rezolvate prin amendamente clare, prin introducerea unor criterii metodologice și procedurale, și prin precizarea competențelor (cine notifică Comisia, ce date se anexează, cum se calculează pragul etc.).

Jurisprudența relevantă (rezumat și aplicare la speță)

1. Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în hotărârea pronunțată în cauza C-201/11 P (UEFA/Comisia), a reținut că statele membre dispun de o marjă largă de apreciere în desemnarea evenimentelor de importanță majoră, dar că măsurile astfel adoptate pot fi supuse controlului Comisiei în privința conformității cu dreptul UE: procedura de notificare trebuie să fie clară, transparentă și să permită Comisiei să verifice criteriile și proporționalitatea desemnării.

Comisia poate cere lămuriri și poate stabili dacă a avut loc o eroare vădită de apreciere, iar dacă aceasta are loc, măsura națională poate fi respinsă.

Principalele idei ce se aplică direct la proiect sunt:

- (i) obligația de motivare suficientă și accesibilă a desemnării;
- (ii) controlul Comisiei este restrâns, dar real;
- (iii) desemnarea implică o ingerință în libertatea de prestare a serviciilor și dreptul de proprietate, acceptabilă doar dacă este proporțională și justificată de un obiectiv legitim (accesul larg la informație).

În speța proiectului actual, riscul este ca motivarea, procedura sau pragul fix propus să fie insuficiente pentru a trece testul de legalitate european.

2. Curtea Constituțională a României a sancționat anterior legi al căror exponat sau conținut nu îndeplineau cerințele de claritate și previzibilitate ale actului normativ.

De asemenea, a confirmat că motivarea și analiza efectelor (inclusiv economice, când acestea sunt relevante) fac parte din calitatea legii și pot conduce la admiterea excepțiilor de neconstituționalitate (ex.: Decizia nr. 139/2019 privind motivarea deficitară a unei legi).

Aplicat la proiectul în discuție, acest raționament indică necesitatea unei expuneri de motive extinse și a unor criterii clare de aplicare pentru a evita riscul unei sesizări constituționale.

Textele de referință aplicabile sunt Legea audiovizualului nr. 504/2002 (structura actuală a art. 21 – regimul evenimentelor de importanță majoră) și dispozițiile directivei europene. Orice modificare trebuie să respecte procedura de notificare și cerințele de transparență impuse de dreptul Uniunii.

Argumentarea succintă a principalelor critici (cu repere jurisprudențiale)

1. Lipsa clarității și previzibilității legii (art. 1 alin. (5) Constituție).

Curtea Constituțională a sancționat legi cu motive insuficiente sau norme insuficient precise; de aceea legea trebuie să indice metodologia de stabilire a pragului, autoritatea responsabilă și condițiile de actualizare.

Lipsa acestor elemente atrage riscul anulării unor dispoziții.

2. Pragul fix de 70% este arbitrar și disproporționat.

Directiva UE nu impune un procent fix; CJUE acceptă marja de apreciere, dar solicită probe și motivare pentru a valida o alegere națională (procedura de notificare și verificare a Comisiei).

Fixarea unui prag de 70% fără metodologie poate fi considerată eroare vădită de apreciere.

3. **Rigiditatea listei la nivel de lege înlocuind HG** creează probleme de adaptabilitate și riscă să încalce principiul separației puterilor și al reglementării adecvate: actele administrative permit o ajustare

mai rapidă la schimbările sociale, tehnice și de audiență; stabilirea în lege a unei liste în schimb predispoze la întârzieri legislative și incertitudine.

Curtea Constituțională a sancționat anterior reglementări care transformă excesiv conținut administrativ în conținut legislativ fără justificare.

4. **Nedecларarea precisă a responsabilității de notificare către Comisia Europeană** poate conduce la neexecutarea obligațiilor UE.

Textul trebuie să clarifice expres că statul membru (Guvernul) va asigura notificarea formală Comisiei, cu mențiunea că CNA furnizează și verifică datele tehnico-statistice necesare.

5. **Ambiguitatea expresiilor** „de regulă în direct”, „în condiții obiective”, „în tot sau în parte” sunt formule vagi **care pot fi interpretate discreționar** și vor alimenta litigii și contestații administrative. Jurisprudența CJUE impune ca motivele și efectele ingerințelor în libertatea economică să fie explicate și susținute de date.

6. **Posibilă atingere a dreptului de proprietate/tranzacțiilor comerciale**: titularii drepturilor exclusive (companii de transmisie) pot invoca atingerea dreptului de proprietate economică asupra drepturilor vândute.

Curtea UE a admis că astfel de atingeri pot fi permise dar numai în limitele proporționalității și justificării evidente.

7. **Expunerea de motive anexată proiectului este sumară în partea economică și de impact**

Jurisprudența constituțională cere o motivare temeinică, în special când intervenția afectează piețe și drepturi economice.

Riscuri pentru cetățeni în cazul adoptării propunerii în forma actuală

Adoptarea proiectului în forma propusă creează următoarele riscuri:

- A. Cetățenii se vor confrunta cu incertitudine privind accesul efectiv la evenimentele considerate „de importanță majoră” din cauza:
- procedurilor neclare de desemnare și de notificare;
 - posibilității ca, în practică, rigurozitatea pragului de 70% să conducă la excluderea unor competiții de interes real;
 - litigiilor care vor întârzia publicarea listelor și aplicarea măsurilor;
 - costurilor suportate de bugetul public în urma eventualelor soluții judiciare (cheltuieli de proces, reparații, compensații).
- B. În plus, există riscul ca instanțele europene să sancționeze România pentru nerespectarea criteriilor de notificare și proporționalitate, ceea ce poate genera obligații financiare suplimentare pentru stat.
- C. Mai mult, ambiguitatea normelor poate genera practici discriminatorii între operatorii media (favorizarea posturilor cu acces liber autorizate sau a anumitor operatori), cu efecte negative asupra pluralismului și concurenței, pe termen mediu și lung. În eventualitatea în care operatorii de piață (titulari de drepturi) vor percepe o diminuare semnificativă a valorii drepturilor, aceștia pot reduce investițiile în sport, cu impact negativ asupra dezvoltării competițiilor naționale pe termen lung.

Avantajele pentru TOTI cetățenii români

Proiectul, în intenția sa declarată, urmărește creșterea accesului public la evenimente cu importanță națională, asigurarea dreptului cetățeanului de a urmări competiții reprezentative ale echipelor naționale și promovarea culturii sportive.

În teorie, prevederile pot produce avantaje generalizate:

- garanția unei difuzări pe canale cu acces liber pentru anumite evenimente (creșterea incluziunii sociale),
- facilitarea vizionării în rândul copiilor și tinerilor,
- consolidarea sentimentului de identitate națională în jurul competițiilor reprezentative și creșterea transparenței în privința faptului că anumite evenimente nu pot rămâne în exclusivitate în spatele plăților.

Aceste obiective, **dacă** sunt puse în aplicare corect și proporțional, reprezintă interese legitime de politică publică recunoscute și de jurisprudența europeană.

„Beneficiarii ascunși” (lista argumentată a câștigurilor economice, fiscale și politice)

Trebuie delimitate două categorii: beneficiari legitimi și beneficiari „ascunși” care pot profita în mod disproporționat.

Beneficiarii care pot obține avantaje economice, fiscale sau politice fără transparență sau compensare adecvată includ:

a Radiodifuzorii cu acces liber (în special operatorii dominanți la nivel național și regional), care pot primi audiențe mari fără a participa la un mecanism concurențial efectiv, crescându-și veniturile din publicitate; mutarea listei în lege poate crea bariere de intrare pentru noi operatori sau pentru oferte concurente la licitație.

Aceasta conduce la concentrarea pieței audiovizuale și la efecte fiscale favorabile acestor operatori (creștere TVA din publicitate, comisioane etc.), dar fără un echilibru concurențial.

b Organizațiile sportive sau organismele intermediare care negociază drepturile de difuzare pot beneficia de stabilitate a pieței pe termen scurt, dar pot primi presiuni pentru a accepta contracte pe termen lung cu operatorii dominanți, ceea ce le poate păstra veniturile pe flux scăzut de piață (beneficiu fiscal redus, dar economic pentru trusturile ce controlează piața).

c Intermediarii de comercializare a drepturilor (brokeri) și agenții de media, care pot plasa pachete indexate pe statutul legislativ al unor evenimente, realizând comisioane crescute datorită unei piețe reglementate și predictibile.

d Actorii politici și instituționali care pot folosi difuzarea acestor evenimente pentru avantaje de imagine (ex.: transmiterea inițiativelor/mesajelor oficiale în timpul emisiunilor cu audiență mare), ceea ce constituie un beneficiu politic/mediatic dificil de cuantificat.

e Furnizori de servicii conexe (baruri, restaurante, localuri care transmit evenimente) pot obține beneficii economice indirecte crescute, iar aceste beneficii pot influența susținerea politică a măsurilor.

Argumentul general:

Impunerea unei reglementări insuficient transparente și rigide creează oportunități ca unii actori să captureze rentă reglementară (regulatory rents), atât în plan economic, cât și în termeni de vizibilitate politică.

Tabel – riscul de adoptare a propunerii

Dacă, prin absurd, parlamentarii își vor respecta propria doctrină și propriul program politic atunci:

Tabelul pentru votul în Senat

Denumire partid / grup parlamentar (Senat)	Estimare acceptare propunere (%)	Estimare respingere propunere (%)	Motivație succintă (de ce acest nivel)
PSD	75%	25%	Probabilitate ridicată de susținere deoarece măsura este ușor de vândut public ca „pro-acces” și „pro-cetățean”, fiind compatibilă cu reflexul de politici cu componentă socială; reținerea vine din riscul de critici privind impactul financiar și tehnica legislativă.
AUR	80%	20%	Înclinație mare spre vot „pentru” pentru că măsura are profil populist (beneficiu imediat, vizibil) și poate fi încadrată ca protecție a accesului publicului; rezervele țin de posibile argumente de drepturi economice/proprietate și de aplicabilitate practică.
PNL	40%	60%	Înclinație mai mare spre respingere deoarece măsura seamănă cu o intervenție administrativă directă în piață

			(impunerea gratuității), ceea ce poate intra în tensiune cu un discurs liberal de predictibilitate și costuri; acceptarea rămâne posibilă doar dacă proiectul este „îmblânzit” prin amendamente/finanțare clară.
USR	30%	70%	Probabilitate ridicată de respingere în forma brută dacă proiectul este perceput ca neclar, greu de implementat sau cu impact bugetar/compensatoriu nedefinit, pentru că USR tinde să penalizeze inițiativele cu tehnică legislativă slabă; acceptarea ar crește dacă mecanismul ar fi strict delimitat și justificat.
PACE – Întâi România	70%	30%	Estimare de susținere relativ ridicată prin inerția votului pentru măsuri cu priză publică și cost reputațional mic („cine e împotriva accesului liber?”); marja de respingere reflectă incertitudinea profilului de vot și posibilitatea unei poziții de tip „nu fără sursă de finanțare”.
UDMR	50%	50%	Poziție echilibrată, tipic pragmatică: poate susține dacă se negociază claritatea textului și efectele concrete, dar poate respinge dacă proiectul rămâne vag sau creează riscuri de litigii/inegalități de tratament; de aici estimarea 50/50.
Senatori neafiliați	50%	50%	Categoria este heterogenă (nu funcționează ca un bloc disciplinat), astfel încât votul poate oscila între susținere „pe fond” și respingere pe considerente de legalitate/impact; de aceea estimarea rămâne neutră.
Estimare totală rezultată din rândurile tabelului (media aritmetică)	56,43%	43,57%	Media simplă tratează fiecare grup ca având aceeași „greutate” în rezultat, indiferent de numărul de senatori.
Estimare totală ponderată după numărul de mandate (membri/grup)	60,30%	39,70%	Media ponderată folosește mărimea fiecărui grup din Senat (total 133 membri), iar rezultatul urcă deoarece grupurile cu probabilitate mai mare de acceptare (în special PSD și AUR) au și mai multe mandate.

Tabel pentru votul în Camera Deputaților

Denumire grup parlamentar (Camera Deputaților)	Estimare acceptare (%)	Estimare respingere (%)	Motivație succintă
PSD	75%	25%	Susținere probabilă: măsura se înscrie în registrul politicilor cu priză socială; rezerve datorate costurilor și problemelor de tehnică legislativă.
AUR	85%	15%	Înclinare puternică spre acceptare; beneficiu vizibil, poziționare populistă, atractiv electoral.
PNL	45%	55%	Mai predispus la respingere: intervenție în piață contrară reflexelor liberale; acceptare posibilă doar cu amendamente de compensare/finanțare.
USR	35%	65%	Probabil respingere în forma brută din cauza vulnerabilităților de tehnică legislativă și a impactului bugetar neclar; susținere condiționată de delimitări clare.
UDMR	55%	45%	Poziție pragmatică: poate susține dacă textul e clar și efectele negociate, altfel ezită; estimare ușor spre acceptare.

Grupul minorităților naționale	60%	40%	Tendință de susținere pentru măsuri cu impact social direct și vizibil; preocupări în privința echității aplicării.
SOS România (SOS RO)	85%	15%	Susținere ridicată: profil populist/social, mesaj „pro-cetățean” ușor de promovat.
POT	70%	30%	Susținere relativ ridicată; poziționare pro-tineret/pro-acces, dar cu limitări legate de resurse/implementare.
Deputați neafiliați	50%	50%	Heterogenitate: vot imprevizibil, depinde de argumentele juridice/financiare prezentate în dezbatere.
Estimare totală (media aritmetică simplă a rândurilor)	62,22%	37,78%	Media tratează fiecare grup cu aceeași greutate, indiferent de mărimea numerică.
Estimare totală ponderată după mandate (membri/grup, total 330)	64,32%	35,68%	Media ponderată reflectă distribuția reală a mandatelor; urcă procentul de acceptare deoarece grupurile numerice mari (PSD, AUR) au probabilități ridicate de acceptare.

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta inițiativă legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002, în vederea consolidării regimului juridic aplicabil evenimentelor de importanță majoră și asigurării accesului publicului larg la evenimente de importanță majoră.

În prezent, art. 21 din Legea nr. 504/2002 prevede că evenimentele de importanță majoră pot fi difuzate în exclusivitate numai dacă difuzarea nu privează o parte importantă a publicului din România de posibilitatea de a le urmări în direct sau în transmisie decalată, printr-un serviciu de programe cu acces liber.

Totodată, în forma actuală a legii, lista evenimentelor considerate de importanță majoră, precum și procentul din populație care definește „parte importantă a publicului” și regimul de difuzare (în direct sau decalat, în tot sau în parte) sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Național al Audiovizualului (CNA), fiind comunicate Comisiei Europene.

În practica aplicării acestor dispoziții, lista evenimentelor de importanță majoră a rămas restrânsă, fără a reflecta suficient evoluțiile interesului public și realitatea socială privind accesul publicului la competiții sportive reprezentative. Meciurile echipelor naționale ale României la competiții majore constituie repere de interes general și contribuie la promovarea sportului și încurajarea participării publicului, în special a copiilor și tinerilor.

În acest context, meciurile echipelor naționale de handbal feminin și masculin la Campionatul Mondial și la Campionatul European, competiții cu relevanță majoră și audiență semnificativă, nu sunt în prezent consacrate expres ca evenimente de importanță majoră, ceea ce poate conduce, în funcție de modul de valorificare a drepturilor de difuzare, la limitarea accesului liber al publicului larg.

Propunerea legislativă introduce în mod expres în cuprinsul legii evenimentele de importanță majoră, asigurând astfel publicul din România că nu este privat de posibilitatea de a urmări aceste competiții în cadrul unui serviciu de programe cu acces liber.

Totodată, proiectul clarifică regula potrivit căreia difuzarea evenimentelor de importanță majoră se face, de regulă, în direct, cu posibilitatea difuzării în transmisie decalată, în tot sau în parte, în condiții obiective, menținând un echilibru rezonabil între interesul public și mecanismele de funcționare a pieței drepturilor de difuzare. Se menține și obligația de comunicare către Comisia Europeană a listei și a modificărilor intervenite, în acord cu cerințele dreptului Uniunii Europene, atribuind această operațiune autorității de reglementare, respectiv CNA.

Întrucât soluțiile în materia pragului și a listei evenimentelor sunt preluate la nivel de lege, proiectul prevede abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 47/2003.

Impactul social preconizat constă în creșterea accesului publicului la evenimente sportive de interes național, în condiții de echitate și nediscriminare, cu efecte pozitive asupra promovării sportului și a modelelor de performanță pentru tineri. Impactul juridic este unul pozitiv, prin sporirea stabilității și previzibilității reglementării, iar din perspectivă economică, măsura urmărește un echilibru între interesul public și valorificarea drepturilor, fără a elimina exclusivitatea, ci condiționând-o de respectarea accesului publicului la un serviciu cu acces liber.

Luând în considerare argumentele prezentate, vă solicităm respectuos sprijinul în vederea adoptării prezentei propuneri legislative.

INIȚIATORI:

Deputat AUR Ciprian-Constantin Paraschiv _____

Deputat AUR Monica Iagăr _____

Deputat AUR Cosmin-Andrei Gușă _____

Deputat AUR Daniel-Răzvan Biro _____

Deputat AUR Lidia Vadim Tudor _____

LISTA

Susținătorilor propunerii legislative – Lege pentru modificarea și completarea Legii
audiovizualului nr. 504/2002

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	SİMION GEORGE NICOLAE	AUR	
2.	PASCARIU MIHAI-COSMIN	AUR	
3.	SERBAN GIANINA	AUR	
4.	AVRĂMEȘCU ȘTEFĂNIȚĂ-ALIN	AUR	
5.	Lucian Florin PUȘCAȘU	AUR	
6.	ȚÎLEA SUMITRU	AUR	
7.	Butura Cuișua-Jana	AUR	
8.	PUȘCAȘU PETRE	AUR	
9.	FLOREA GABRIEL	AUR	
10.	Priescu Ionela	AUR	
11.	CIOREȘI DANIEL CĂTĂLÎN	AUR	
12.	GURLOI LĂZĂR	AUR	
13.	TANASE DAN	AUR	
14.	SORIN MUNCACIU	AUR	

LISTA

Susținătorilor propunerii legislative – Lege pentru modificarea și completarea Legii
audiovizualului nr. 504/2002

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
15.	BORDIAN ALEXANDRU	AUR	
16.	COLEȘA IULIE-ALIN	AUR	
17.	ENACHE Mihail	AUR	
18.	DASCALU CRISTINA- EMANUELA	AUR	
19.	LOVÎN RANONHA	AUR	
20.	COȘNÎC CORINA	AUR	
21.	VULPOIU Dorcel	AUR	
22.	MITREA LUMINIȚA	AUR	
23.	KORBOȘ ELENA	AUR	
24.	Velcescu Elena Bogdan	AUR	
25.	RADU FABIAN - CRISTIAN	AUR	
26.	POPESCU ANTONIO GABI	AUR	
27.	NEGOCESCU MIHAIL-BOGDAN	AUR	
28.	ENACHE DIANA	AUR	

LISTA

Susținătorilor propunerii legislative – Lege pentru modificarea și completarea Legii
audiovizualului nr. 504/2002

[illegible]

LISTA

Susținătorilor propunerii legislative – Lege pentru modificarea și completarea Legii
audiovizualului nr. 504/2002

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	IACOB CONSTANTIN - CIPRIAN	AUR	
2.	Constantinescu Rodica	AUR	
3.	Geamănuș Ștefan	AUR	
4.	Lăvric Sorin	AUR	
5.	PARASCA TEODIL	AUR	
6.	Păucean-Fernandes Luminița	AUR	
7.	PETRE GHEORGHE CĂR	AUR	
8.	ROMAN MARIUS - VALENTIN	AUR	
9.	SANDU MIRCEA IONUȚ	AUR	
10.	STAN LUTĂRIU	AUR	
11.	VASICĂ MARIAN	AUR	
12.	Radu Ștefan	AUR	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. I – Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„29. eveniment de importanță majoră – orice eveniment care poate prezenta interes pentru o parte importantă a publicului și care este prevăzut în prezenta lege la art. 21 alin. (3);”

2. La articolul 21, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În sensul alin. (1), prin parte importantă a publicului se înțelege cel puțin 70% din populația recenzată a României.

(3) Sunt considerate evenimente de importanță majoră:

- a) Festivalul Internațional „George Enescu”;*
- b) Jocurile Olimpice de Iarnă;*
- c) Jocurile Olimpice de Vară;*
- d) Campionatul mondial de fotbal și jocurile de calificare ale echipei naționale a României la acest campionat;*
- e) Campionatul european de fotbal și jocurile de calificare ale echipei naționale a României la acest campionat;*
- f) Meciurile echipelor naționale de handbal feminin și masculin la Campionatul mondial;*

g) Meciurile echipelor naționale de handbal feminin și masculin la Campionatul european."

3. La articolul 21, după alineatul (4), se introduc trei noi alineate, alin. (5) – (7) cu următorul cuprins:

„(5) Difuzarea evenimentelor de importanță majoră prevăzute la alin. (3), se face de regulă în direct.

(6) În funcție de condiții și de înțelegerile dintre radiodifuzori și organizatori, difuzarea unor manifestări care fac parte dintr-un eveniment de importanță majoră prevăzut la alin. (3) se poate face decalat, în tot sau în parte.

(7) Evenimentele de importanță majoră prevăzute la alin. (3), precum și modificările și completările acesteia, se comunică Comisiei Europene de către Consiliul Național al Audiovizualului."

Art. II – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 47/2003 privind stabilirea evenimentelor de importanță majoră difuzate în cadrul programelor de televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 10 februarie 2003.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților